

Sygn. akt V KZ 25/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 lipca 2015 r.,

zażalenia **A. B.**

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 11 maja 2015 r., sygn. akt IV S 18/15,

o odmowie przyjęcia kasacji ,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2015 r., Przewodniczący IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Świdnicy, odmówił przyjęcia kasacji A. B. od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 23 kwietnia 2015 r. (sygn. akt IV S 18/15), jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

W zażaleniu na to zarządzenie A. B. zarzucił rażące naruszenie przepisów art. 530 § 2 k.p.k., art. 429 § 1 k.p.k. i art. 430 k.p.k. oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji poprzez pozbawienie go prawa do sądu. Wniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSO A.P. z powodu braku obiektywizmu oraz poinformował, że korzysta z pomocy obrońcy z wyboru „przeto są też spełnione warunki z art. 526 § 2 k.p.k.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarówno w orzecznictwie, jak i w doktrynie, wielokrotnie wyrażany był pogląd o incydentalnym charakterze postępowania uregulowanego ustawą z dnia 17

czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., nr 179, poz. 1843 ze zm.), (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 15 grudnia 2005 r., I KZP 44/05, OSNKW 2006/1/6; 1 kwietnia 2005 r., SPK 19/05, OSNKW 2005, z. 7-8, poz. 67 i z dnia 31 marca 2005 r., IV KZ 9/05, OSNKW 2005, z. 4, poz. 38).

Procedura rozpoznania skargi na przewlekłość nie jest postępowaniem ani pierwszo, ani drugoinstancyjnym, ale *sui generis* postępowaniem sądowym o charakterze nadzorczym (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2005 r., I KZP 24/05, OSP 2005, z. 5, poz. 56).

Oparcie postępowania wywołanego skargą na przewlekłość postępowania na modelu jednoinstancyjnym, przesądza o niedopuszczalności wywiedzenia kasacji od zapadłego w jego następstwie orzeczenia. Za niedopuszczalnością wywiedzenia kasacji w sprawie skargi na przewlekłość postępowania przemawia również fakt, że w postępowaniu tym uwzględnienie, oddalenie, bądź odrzucenie skargi sąd stwierdza postanowieniem. Tymczasem zgodnie z dyspozycją art. 519 k.p.k. kasacja przysługuje stronie jako środek zaskarżenia prawomocnych wyroków sądów odwoławczych.

Zasadnie zatem w rozpoznawanej sprawie, w oparciu o przepisy wskazane w podstawie prawnej zaskarżonego rozstrzygnięcia, odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej przez A. B. .

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.